

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษาnonระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

The Relationship between Participation and the Administration of the Parties
network of Non-Formal and Informal Education Centers Pa Mok District

Angthong Province.

สุนันท์ณี ขวฤทธิ์เดชา

Sunantinee Chawaritdecha

นักศึกษา ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Master Student Faculty of Education Bangkokthonburi University

Corresponding Author Email: airthecorr@hotmail.com

Received: 2 February 2023

Revised: 16 March 2023

Accepted: 18 March 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษาnonระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง 2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษาnonระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับ
การบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษาnonระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เป็นการวิจัยเชิง
ปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรของศูนย์การศึกษาnon
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ภาคีเครือข่าย จำนวน 179 คน ที่มาจากการการเปิดตารางของ
เครืองมือและมอร์แกน (1970) และสุ่มแบบแบ่งชั้น แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) การมี
ส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายการศึกษาศูนย์การศึกษาnonระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง โดย
ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$) 2) การบริหารงานศูนย์ภาคีเครือข่ายการศึกษาศูนย์การศึกษาnonระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$)
และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายอยู่ใน
ระดับสูง

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, การมีส่วนร่วม, การบริหารงาน และภาคีเครือข่าย

Abstract

This research consists purposes were 1. to study the participation of network partners in educational
administration. Center for Non-formal Education and Informal Education, Pa Mok District, Ang Thong Province
2. to study the of administrators of the Center for Non-formal Education and Informal Education, Pa Mok District,
Ang Thong Province and 3. to study the relationship between network partners' participation and educational
administration of non-formal and informal education center administrators, Pa Mok District, Ang Thong Province.
Is a quantitative research the research tools were questionnaires. The sample in this including school

administrators, Personnel of the Center for Non-Formal and Informal Education Pa Mok District Ang Thong Province, Network partners totaling 179 people. were obtained by opening the tables of Krejcie and Morgan (1970) and Stratified Random. and take the collected information data obtained from questionnaires were analyzed using descriptive statistics consisting of percentage, mean, standard deviation. and Pearson correlation coefficient statistics. Research results (1) the participation of educational network partners, Non-Formal and Informal Education Center, Pa Mok District. Ang Thong Province, overall and aspect were at high level ($\bar{x} = 4.50$) (2) the administration of administrators Ang Thong Province, Overall and aspect were at the highest level ($\bar{x} = 4.48$) and (3) the relationship between the participation of network partners and the administration of administrators of network partners in leadership were high level.

Keywords: Relationship, Participation, Educational Administration and Network Partners

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยคาดหวังว่าคนจะพัฒนาตนเอง ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ ให้เจริญก้าวหน้าได้มากที่สุด การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเจริญของบุคคลและสังคม โดยวิธีการถ่ายทอดและการฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ ความก้าวหน้า และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงกล่าวได้ว่าการศึกษาคือเป็นรากฐานที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งเป็นยุคของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่เป็นผู้นำความเจริญทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยมีการจัดสรรงบประมาณในการให้การศึกษาแก่ประชาชนในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกันกับประเทศไทยที่ได้ให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่ประชาชน (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, ลุยง วีระนาวัน และทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา, 2559, น.29-47) การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่เข้ามาขับเคลื่อนให้การพัฒนาคุณภาพของคนให้เป็นไปได้อย่างราบรื่น การศึกษาในระบบแต่เพียงอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการศึกษา ในหมวดที่ 3 มาตรา 15 ที่กล่าวว่าการศึกษาที่มี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบกันไปเพื่อให้คนในชาติได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมความเชื่อพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น.5)

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนประสานงานและจัดการศึกษาร่วมกับภาคีเครือข่ายให้บุคคลได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเป็นระบบและมีคุณภาพเหมาะสมกับสภาพชีวิตของประชาชน โดยกระจายอำนาจให้สถานศึกษาและให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้แก่ ชุมชน ครอบครัว บุคคล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็ง ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางชุมชน การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การเป็นผู้จัดและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในสภาพปัจจุบันได้มีความหลากหลายด้านกิจกรรมการจัดการศึกษา และกลุ่มเป้าหมายพื้นที่ให้บริการ ซึ่งไม่สามารถจัดบริการได้อย่างทั่วถึง ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องปรับยุทธศาสตร์ในการทำงานด้านการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาพชีวิต และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายประชากรวัยแรงงานในท้องถิ่นมากขึ้น ภายใต้กรอบหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2551, น.39)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เพื่อนำผลวิจัยมาใช้ในการวางแผนการจัดทำข้อมูลในการพัฒนาการบริหารภาคีเครือข่าย ซึ่งจะถือเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงาน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน บุคลากรของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จำนวน 15 คน บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 205 คน และผู้แทนชุมชน จำนวน 94 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 335 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และผู้แทนชุมชน จำนวน 179 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยสุ่มตามขนาดของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p.607-610)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง โดยมีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ตลอดจน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, p.169) ได้ค่ามากกว่า 0.70

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการศึกษาเพื่อหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมทางสถิติทางการศึกษา วิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัยอำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง

ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) ทั้งนี้เนื่องจากการได้มีการกำหนดให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัยให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา แผนปฏิบัติการประจำปีของศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยกระดับการจัดการศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดองค์การ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$) ทั้งนี้เนื่องจากการได้มีการกำหนดให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ การระดมทรัพยากรทางการศึกษา มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นต้น และการมีส่วนร่วมในการบริหารบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

1.3 การมีส่วนร่วมด้านการนำ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$) ทั้งนี้เนื่องจากการได้มีการกำหนดให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือประสานงานระหว่างศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัยกับชุมชน และช่วยในการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผลงานของศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย ตลอดจนการได้มีส่วนร่วม ส่งเสริมสนับสนุน การปฏิบัติงานของ ครูศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย

1.4 การมีส่วนร่วมด้านควบคุม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$) ทั้งนี้เนื่องจากการได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จการดำเนินงานการจัดกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการ การมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศติดตามการดำเนินการจัดกิจกรรมและกำหนดแนวทางจัดทำเครื่องมือนิเทศ และการมีส่วนร่วมในการนิเทศติดตามการดำเนินงาน

2. การศึกษาระดับการบริหารงานของศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษาครอบครัวและครอบครัวศึกษาตามอัยยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) ทั้งนี้เนื่องจากการนำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การศึกษาที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบและเหมาะสม

2.2 การบริหารงานงบประมาณ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการวางแผนการใช้งบประมาณ อย่างเพียงพอ มีการเสนอแผนปฏิบัติการเพื่อขออนุมัติการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจน มีการตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลการใช้งบประมาณซึ่งถือเป็นการบริหารจัดการองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

2.3 การบริหารงานบุคคล พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการบริหารการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวางแผนอัตรากำลังอย่างเพียงพอ และมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบตรงตาม ความสามารถ ตลอดจน มีการสนับสนุนครูในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูมีการ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมการพัฒนาในวิชาชีพ

2.4 การบริหารงานทั่วไป พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$) ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศนักศึกษา กศน. โดยมีการจัดอาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและห้องสมุดภายในศูนย์การเรียนอย่างเหมาะสม และมีการดำเนินงานธุรการ และงานสารบรรณอย่างเป็นระบบ ทำให้การประสานงานเพื่อพัฒนาเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การเปิดโอกาส ให้ท้องถิ่น ราษฎรท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยการเรียนรู้นอกสถานที่จากการใช้สถานที่ของชุมชนในการบริหาร จัดการเรียนรู้อาศัยข้อมูลเครือข่ายสำหรับการจัดการศึกษาที่เป็นระบบ

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทองในภาพรวม การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายด้านการวางแผน ด้าน การนำ ด้านการจัดองค์การ และด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงาน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยอำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$)

2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่า การบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบำไก จังหวัด อ่างทอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$)

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับ การบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับสูง

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารงานศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการได้มีการกำหนดให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้บรรลุเป้าหมาย การช่วยเหลือประสานงาน การประเมินผลความสำเร็จการดำเนินงานการจัดกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการ สอดคล้องกับอัยรินทร์ ธนอริยมินทร์ (2562, น.7-8) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่องตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่องตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$)

2. การบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ในภาพรวมมีการบริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการมีการนำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษาที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ และเหมาะสม มีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างเพียงพอ มีการวางแผนอัตรากำลังอย่างเพียงพอ และมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบตรงตามความสามารถ ตลอดจนมีการสนับสนุนครูในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสอดคล้องกับสุจินตนา ตรงประสิทธิ์ (2560, น. 85) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปัตตานี ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปัตตานี พบว่า ระดับการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของผู้บริหารศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบำไก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง ทั้งนี้ เนื่องจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นชุมชน ท้องถิ่นใกล้เคียง ล้วนเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์ต่อสถานศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ ซึ่งช่วยให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเทพ เหมรานนท์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 และเขต 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของสถานศึกษา ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับพรเทพ เหมรานนท์ (2564, น.69) และระวีวรรณ หงส์กิตติยานนท์ (2557, น.100) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดสระแก้ว พบว่า มีความสัมพันธ์กันสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ดังกล่าวส่งผลให้การบริหารจัดการของผู้บริหารมีการบริหารงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรให้ภาคีเครือข่ายได้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน เสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการองค์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากร หรือเป็นส่วนหนึ่งในการให้ความร่วมมือในการเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร

1.2 ควรให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการให้ภาคีเครือข่ายได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมจัดกิจกรรมการมีเครือข่ายด้านพื้นที่สำหรับการจัดการศึกษา ร่วมประชาสัมพันธ์ ร่วมกำหนดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับเป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ในเชิงลึก

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับการบริหารงานของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับการบริหารงานของภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2565 สำเร็จด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เป็นที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือการวิจัยและเสนอแนะแนวทางแก้ไขขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และผู้แทนชุมชน ที่ได้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จนบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ตซินดิเคท จำกัด.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, ลุง วีระนาวัน และทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรเทพ เหมรานนท์. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 และเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
- จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ระวีวรรณ หงส์กิตติยานนท์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดสระแก้ว. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุจินตนา ตรงประสิทธิ์. (2560). การบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปัตตานี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ไทยพับลิกเอ็ดดูเคชั่น.

อัยรินทร์ ชนอริยมินทร์. (2562). การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาต่อเนื่องตามการรับรู้ของครู
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอ่างทอง. *วารสารศิลปภูมิวิชาการ*, 5(2),
1-8.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.